Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

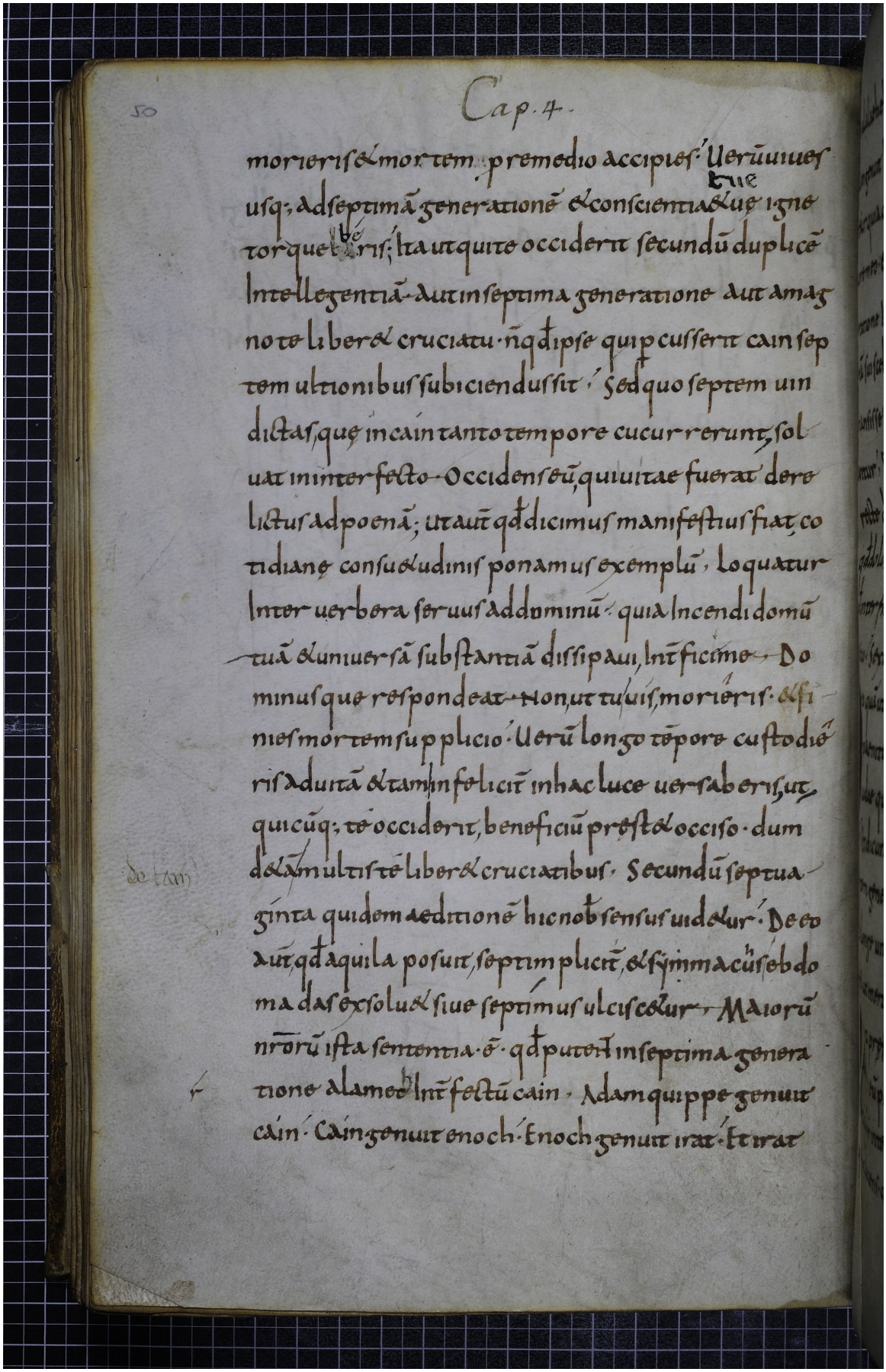

50 Cap. 4.

morieris & mortem premedio accipies. Uerũ uiuies
usq; ad septimã generationẽ & conscientia & que igne
torqueberis; ita utquite occideris secundũ duplicẽ
intellegentiã. aut in septima generatione aut a magno te liber & cruciatu. ñq ipse quip cusserit cain sep
tem ultionibus subiciendus sit. Sed quo septem uin
dictas, que in cain tanto tempore cucurrerunt, sol
uat in interfecto. Occidens eũ, qui uitae fuerat dere
lictus ad poenã; ut auẽ qd dicimus manifestius fiat, co
tidiane consuetudinis ponamus exemplũ. Loquatur
inter uerbera seruus ad dominũ. quia incendi domũ
tuã & uniuersã substantiã dissipaui, intficimo. Do
minus que respondeat. non ut tu uis, morieris. & fi
nies mortem supplicio. Uerũ longo tẽpore custodiẽ
ris aduitã & tam infelicit in hac luce uersaberis, ut
quicũq; te occiderit, beneficiũ prestet occiso. dum
de tam multis te liber & cruciatibus. Secundũ septua
ginta quidem aeditionẽ hic nob sensus uidetur. De eo
aut qd aquila posuit, septimplicit, & sim ma cũ sebdo
ma das exsolue & siue septimus ulcisceture. Maiorũ
nrorũ ista sententia. ẽ. qd putet in septima genera
tione a lamech intfectũ cain. Adam quippe genuit
cain. Cain genuit enoch. Enoch genuit irat. Et irat